

ΕΣΠΕΡΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ (29 Απριλίου 2021).

ΟΡΘΡΟΣ.

ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ (30 Απριλίου 2021).

Τὰ ἄγια καὶ σωτήρια καὶ φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ
εὐγνώμονος Ληστοῦ, τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ, σωτήριον ἐν
τῷ Σταυρῷ ὁμολογίαν. Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἀποστόλου,
Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΘΩΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

ΟΡΘΡΟΣ

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ
Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρός τῶν
Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.**

Ἄμην.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(έκ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ἥψατε ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

**Ἄμην.
Κύριε ἐλέησον (ιβ')**

Δόξα Πατρί.. Καὶ νῦν...

Ἐμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕφος

- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
- **Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. (19).

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἱακὼβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθείη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

Ἄγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίᾳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνων, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αύτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν, καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὔφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίᾳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτὸν .

”Οτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἡτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίᾳ σου· δόξαν, καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

”Οτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὔφρανεῖς αὐτὸν ἐν χαρᾶ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

”Οτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Υψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εύρεθείη ἡ χείρ σου πᾶσι τοῖς ἔχθροῖς σου, ἡ δεξιά σου εὕροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

”Οτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὄργῃ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων.

”Οτι ἔκλιναν εἰς κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἵς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

”Οτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

”Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

**”Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ἥψαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμὴν.

Τροπάρια

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ
σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα Πατρί...

Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καὶνῇ
πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν,
νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν
ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς
ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὄρθιοδόξων
πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει αὐτοῖς
οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν,, καὶ πάσης τῆς ἐν
Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

'Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

**Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ
Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις
εὐδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).**

**Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἵνεσίν σου (**ἐκ β'**).**

Ψαλμὸς γ' (3)

- **Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με πολλοὶ
ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ;**
- **Πολλοὶ λέγουσιν τῇ ψυχῇ μου οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν
τῷ Θεῷ αὐτοῦ.**

- Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἴδόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
- Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
- Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.
- Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν

- **Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.**

Ψαλμὸς λζ' (37)

- **Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με,**
- ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου
- οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὄργῆς σου,
- οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου,
- ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ,
- προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου
- ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην
- ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου

- ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἔως σφόδρα ὡρυσόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
 - Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη,
 - ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐγκατέλιπέ με ἡ ἵσχυς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστιν μετ' ἐμοῦ,
 - οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἥγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἕγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν,
 - καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν
 - ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ
 - καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμοὺς
 - ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἥλπισα σὺ εἰσακούσῃ Κύριε ὁ Θεός μου,
 - ὅτι εἶπον' μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν
 - ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου διὰ παντὸς
 - ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου
 - οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντες με ἀδίκως
 - οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.
 - Μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 - Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.
- Καὶ πάλιν**
- **Μὴ** ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
 - **Πρόσχες** εἰς τὴν βοήθειάν μου **Κύριε τῆς σωτηρίας μου.**

Ψαλμὸς ξβ' (62)

- **Ο Θεὸς ὁ Θεός μου πρὸς σὲ ὄρθρίζω**
- ἔδιψησέ σε ἡ ψυχή μου ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ
ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ
- οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἵδεῖν τὴν δύναμίν σου
καὶ τὴν δόξαν σου
- ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωὰς, τὰ χείλη μου
ἐπαινέσουσί σε
- οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ
τὰς χεῖράς μου
- ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου καὶ
χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου
- εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις
ἐμελέτων εἰς σὲ
- ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων
σου ἀγαλλιάσομαι
- ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά
σου
- αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου εἰσελεύσονται
εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται
- ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ ἐπαινεθήσεται
πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν αὐτῷ ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα

Καὶ πάλιν

- **Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου
καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,**
- **Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ
δεξιά σου.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεὸς (Τρις).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς πζ' (87)

- **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου**
- εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἢ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου
- ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἢ ψυχή μου καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἄδη ἥγγισεν
 - προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος
 - ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὃν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν,
 - ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου,
 - ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ
 - ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς
 - παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας
 - ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου
 - μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἵατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἔξιμολογήσονται σοι;
 - μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
 - μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
 - κάγὼ πρὸς σὲ Κύριε ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωΐ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε
 - ἵνα τί Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
 - πτωχὸς εἰμι ἔγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἔξηπορήθην

- ἐπ' ἔμε διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου
έξετάραξάν με
- ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με
ἄμα
- ἐμάκρυνας ἀπ' ἔμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς
μου ἀπὸ ταλαιπωρίας .

Καὶ πάλιν

- **Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν
νυκτὶ ἐναντίον σου.**
- **Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὗς σου
εἰς τὴν δέησίν μου.**

Ψαλμὸς ρβ'(102)

- **Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ
ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ**
- Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας
τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ
- τὸν εὔῥλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου τὸν ἴώμενον
πάσας τὰς νόσους σου
 - τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς
 - τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου
ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου
 - ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς
ἀδικουμένοις
- ἐγνώρισεν τὰς ὄδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ
τὰ θελήματα αὐτοῦ,
- οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ κύριος μακρόθυμος καὶ
πολυέλεος,
- οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ,
- οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν οὐδὲ κατὰ τὰς
ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν

- ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσεν Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
- καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν
 - καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱοὺς ὥκτείρησεν κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν,
 - ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἔξανθήσει
 - ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ
- τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν
 - καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσιν τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτὰς.
 - Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασεν τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ δυνατοὶ ἵσχυει ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ λειτουργοὶ αὐτοῦ οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ
 - εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- **Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.**

Ψαλμὸς ρμβ' (142)

- **Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου,**

- καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν,
- ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
- ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἢ καρδία μου
- ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων
- διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι
- ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἔξελιπτε τὸ πνεῦμά μου
 - μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον
- ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα
- γνώρισόν μοι Κύριε ὄδὸν ἐν ᾧ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου
 - ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον
 - δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
 - Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εύθείᾳ ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου Κύριε ζήσεις με
 - ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξιλοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ πάλιν

- **Εἰσάκουσόν μου Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δίς)**
- **Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εύθείᾳ.**

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ό διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

[καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦ ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν

καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ὥσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Άντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν

ήμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ¹
 καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.**

Στίχ, α'. Ἐκ νυκτὸς ὄρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός,
 διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

‘Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

Στίχ, β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

‘Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

Στίχ, γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς
 ὑπεναντίους ἔδεται.

‘Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

Στίχ, δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά,
 τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

‘Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα.

Τὸ παρὸν Τροπάριον, μετὰ μέλους καὶ αὐτό. Ἡχος πλ. δ'

Τροπάριον Ἡχος πλ. δ

“**Οτε** οἱ ἐνδόξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου
 ἔφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας
 ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν
 παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη
 χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα
 τολμήσασαν. Ό περι πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρί ...

“**Οτε** οἱ ἐνδόξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου
 ἔφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας
 ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν
 παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη

χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ...

"Οτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νιπτῆρι τοῦ Δείπνου ἔφωτίζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτίζετο, καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἐραστά, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνη χρησάμενον, φεῦγε ἀκόρεστον ψυχὴν τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου"

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Α'.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 13: 31 ἑως 38.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. • Νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ.³² εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ Θεὸς δοξάσει αὐτὸν ἐν ἐαυτῷ, καὶ εὐθὺς δοξάσει αὐτόν. Τεκνία³³, ἔτι μικρὸν μεθ' ὑμῶν είμι. ζητήσετέ με, καὶ καθὼς εἶπον τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δύνασθε ἐλθεῖν, καὶ ὑμῖν λέγω ἄρτι³⁴. ἐντολὴν καινὴν δίδωμι ὑμῖν ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὡμᾶς ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.³⁵ ἐν τούτῳ γνώσονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταί ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν

ἀλλήλοις³⁶ λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος · Κύριε, ποῦ ὑπάγεις?.. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · “Οπου ἐγὼ ὑπάγω, οὐ δύνασαι μοι νῦν ἀκολουθῆσαι, ὕστερον δὲ ἀκολουθήσεις μοι³⁷ λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος Κύριε, διατί οὐ δύναμαι σοι ἀκο-λουθῆσαι ἄρτι? τὴν ψυχήν μου ὑπὲρ σοῦ Θήσω³⁸ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ ἐμοῦ Θήσεις!. ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἀλέκτωρ φωνήσει ἔως οὗ ἀπαρνήσῃ με τρίς.

¹ Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία · πιστεύετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε. ²ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν · εἰ δὲ μή, εἴπον ἂν ὑμῖν .πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον ὑμῖν . ³ καὶ ἐὰν πορευθῶ καὶ ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς ἦτε. ⁴ καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἴδατε, καὶ τὴν ὁδόν οἴδατε. ⁵ Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς · Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις · καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι? ⁶. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Ἐγώ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή · οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα εἰ μὴ δι' ἐμοῦ ⁷ εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν · καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτὸν καὶ ἐωράκατε αὐτὸν ⁸Λέγει αὐτῷ Φίλιππος · Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν ⁹ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Τοσοῦτον χρόνον μεθ. ». ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνωκάς με, Φίλιππε? ὁ ἐωρακὼς ἐμὲ ἐώρακε τὸν πατέρα · καὶ πῶς σὺ λέγεις, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα? ¹⁰ οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἔστι? τὰ ῥήματα ἂν ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ · ὁ δὲ πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μένων αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. ¹¹ πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοὶ · εἰ δὲ μή, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. ¹² ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ, τὰ ἔργα ἂν ἐγὼ ποιῶ κάκεῖνος ποιήσει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσει, ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι, ¹³ καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω, ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ ¹⁴. ἐάν τι αἰτήσητε με ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω. ¹⁵Ἐὰν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, ¹⁶ καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα

μένει μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα,¹⁷ τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν, ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτὸ ούδε γινώσκει αὐτὸ · ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται.¹⁸ Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὄρφανούς · ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς.¹⁹ ἔτι μικρὸν καὶ ὁ κόσμος με οὐκέτι θεωρεῖ, ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτε με, ὅτι ἐγὼ ζῶ καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε²⁰. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς

ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρί μου καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν ὑμῖν.²¹ ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτὰς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν

με · ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρός μου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἐμαυτόν²² Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, οὐχ ὁ Ἰσκαριώτης · Κύριε, καὶ τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ?²³ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ

εἶπεν αὐτῷ · Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει, καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν.²⁴ ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ · καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρός.²⁵ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μένων ·

²⁶ ὁ δὲ παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἢ εἴπον ὑμῖν²⁷. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν · οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι

ὑμῖν. μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω²⁸. ἡκούσατε ὅτι ἐγὼ εἴπον ὑμῖν, ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς · εἰ ἡγαπᾶτέ με, ἔχάρητε ἂν ὅτι εἴπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα · ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μού ἔστι²⁹. καὶ νῦν εἴρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι, ἵνα ὅταν γένηται

πιστεύσητε.³⁰ οὐκέτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν · ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν ·³¹ ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν ἐντεῦθεν¹. Ἔγώ είμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἔστι. ² πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπόν, αἱρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτὸ, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ.³ Ἡδη ὑμεῖς

καθαροί ἔστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. ⁴ μείνατε ἐν ἐμοί,
κάγὼ ἐν ὑμῖν. καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ
'ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ μένῃ ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ
ἐν ἐμοὶ μένητε. ⁵ ἐγὼ εἰμὶ ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. ὁ
μένων ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν, ὅτι
χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. ⁶ ἐὰν μὴ τις μένῃ ἐν ἐμοὶ,
ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτὰ
καὶ εἰς τὸ πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. ⁷ ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοὶ καὶ
τὰ ἥρματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὅ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ
γενήσεται. ⁸ ἐν τούτῳ ἐδοξάσθη ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν
φέρητε, καὶ γένησθε ἐμοὶ μαθηταί. ⁹ καθὼς ἡγάπησέ με ὁ
πατήρ, κάγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς · μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. ¹⁰ ἐὰν
τὰς ἐντολὰς μου τηρήσητε, μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου, καθὼς ἐγὼ
τὰς ἐντολὰς τοῦ πατρός μου τετήρηκα καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀγάπῃ. ¹¹ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ
καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ ¹². αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα
ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς ¹³. μείζονα ταύτης
ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ Θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων
αὐτοῦ. ¹⁴ ὑμεῖς φίλοι μού ἔστε, ἐὰν ποιῆτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι
ὑμῖν ¹⁵. οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δοῦλος οὐκ οἶδε τί¹⁶
ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος · ὑμᾶς δὲ εἴρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἂ
ἵκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου ἐγνώρισα ὑμῖν ¹⁷. οὐχ ὑμεῖς με
ἔξελέξασθε, ἀλλ 'ἐγὼ ἔξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς ἵνα
ὑμεῖς ὑπάγητε καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένῃ, ἵνα
ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὄνόματί μου, δῶ
ὑμῖν ¹⁸. ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. ¹⁹ Εἰ ὁ
κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν
μεμίσηκεν. ²⁰ εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει ·
ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἔστε, ἀλλ 'ἐγὼ ἔξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ
τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. ²¹ μνημονεύετε τοῦ
λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν · οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου
αὐτοῦ. εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν · εἰ τὸν λόγον μου
ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν ²². ἀλλὰ ταῦτα πάντα

ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με²². εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον · νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτῶν.²³ ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ²⁴. εἰ τὰ ἔργα μὴ ἔποιησα ἐν αὐτοῖς ἢ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἀμαρτίαν οὐκ εἶχον · νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου²⁵. ἀλλ 'ἴνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν.²⁶ ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρός, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ ·²⁷ καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ 'ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.¹ Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε.² ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς · ἀλλ 'ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.³ καὶ ταῦτα ποιήσουσιν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα οὐδὲ ἐμέ.⁴ ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ 'ὑμῶν ἥμην.⁵ νῦν δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με ποῦ ὑπάγεις!⁶ ἀλλ' ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρωκε ὑμῶν τὴν καρδίαν.⁷ ἀλλ ' ἐγὼ τὴν ἀλήθειαν λέγω ὑμῖν · συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω. ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ παράκλητος οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς · ἐὰν δὲ πορευθῶ, πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς ·⁸ καὶ ἐλθῶν ἐκεῖνος ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἀμαρτίας καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ περὶ κρίσεως.⁹ περὶ ἀμαρτίας μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ .¹⁰ περὶ δικαιοσύνης δέ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με ·¹¹ περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται¹². "Ετι πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ 'οὐ δύνασθε βαστάζειν ἄρτι.¹³ ὅταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν · οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ 'ἐαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀν ἀκούσει λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν¹⁴. ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι ἐκ τοῦ

έμοι λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν¹⁵. πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατὴρ ἐμά
ἔστι· διὰ τοῦτο εἴπον ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀναγγελεῖ
ὑμῖν¹⁶. μικρὸν καὶ οὐκέτι θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ
ὅψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα.¹⁷ Εἴπον οὖν ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἄλλήλους· Τί ἔστι τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν,
μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με, καὶ πάλιν μικρὸν καὶ ὅψεσθέ με, καὶ
ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα?¹⁸ ἔλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἔστιν ὃ
λέγει τὸ μικρόν?. οὐκ οἶδαμε τί λαλεῖ¹⁹ ἔγνω οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι
ἥθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἴπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε
μετ ἄλλήλων ὅτι εἴπον, μικρὸν καὶ οὐ θεωρεῖτε με καὶ πάλιν
μικρὸν καὶ ὅψεσθέ με?²⁰ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι κλαύσετε καὶ
θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ
λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται²¹. ἡ γυνὴ
ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἥλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ
τὸ παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διὰ τὴν χαρὰν ὅτι
ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον.²² καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν
νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὅψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία,
καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ 'ὑμῶν.²³ καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ ἐμὲ οὐκ ἐρωτήσετε οὐδέν· ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὅσα
ἄν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν.²⁴ ἔως
ἄρτι οὐκ ἡτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε καὶ
λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ἥ πεπληρωμένη.²⁵ Ταῦτα ἐν
παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ 'ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκέτι ἐν
παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς
ἀπαγγελῶ ὑμῖν²⁶. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου
αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ
ὑμῶν·²⁷ αὐτὸς γὰρ ὁ πατὴρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ
πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ
ἐξῆλθον²⁸. ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν
κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν
πατέρα.²⁹ Λέγουσιν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ἰδε νῦν παρρησίᾳ
λαλεῖς, καὶ παροιμίαν οὐδεμίαν λέγεις.³⁰ νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας
πάντα καὶ οὐ χρείαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ

πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες.³¹ ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ·

Ἄρτι πιστεύετε ·³² ἴδοὺ ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῆτε ἔκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε · καὶ οὐκ εἴμι μόνος, ὅτι ὁ πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστι.³³ ταῦτα λελάληκα ύμῖν

ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε. ἐν τῷ κόσμῳ θλῖψιν ἔξετε · ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.¹ Ταῦτα ἐλάλησεν Ἰησοῦς, καὶ ἐπῆρε τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπε · Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα · δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σέ,² καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἔξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.³ αὕτη δέ

ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.⁴ ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελειώσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω ·⁵ καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί.⁶ Εφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου. σοὶ ἡσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι.⁷ νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν ·⁸ ὅτι τὰ ῥήματα ἂν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν

ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας.⁹ ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ · οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοί εἰσι,¹⁰ καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σά ἐστιν καὶ τὰ σὰ ἐμά, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς.¹¹ καὶ οὐκέτι εἴμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσί, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τίρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὡσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς¹². "Οτε ἥμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.¹³ νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς¹⁴. ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἴμι ἐκ τοῦ κόσμου.¹⁵ οὐκ ἐρωτῶ ἵνα

ἄρης αύτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ ἵνα τηρήσῃς αύτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.¹⁶ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσὶν καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμὶ¹⁷ ἀγίασον αύτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου · ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθειά ἔστι¹⁸. καθὼς ἐμὲ ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κάγὼ ἀπέστειλα αύτοὺς εἰς τὸν κόσμον ·¹⁹ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἐμαυτόν, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὡσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.²⁰ Οὐ περὶ τούτων δὲ ἐρωτῶ μόνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευόντων διὰ τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμέ,²¹ ἵνα πάντες ἔν ὡσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὡσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.²² κάγὼ τὴν δόξαν ἦν δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, ἵνα ὡσιν ἔν καθὼς ἡμεῖς ἔν ἐσμὲν,²³ ἐγὼ ἐν αὐτοῖς καὶ σὺ ἐν ἐμοί, ἵνα ὡσιν τετελειωμένοι εἰς ἔν, καὶ ἵνα γινώσκῃ ὁ κόσμος ὅτι σύ με ἀπέστειλας καὶ ἡγάπησας αύτοὺς καθὼς ἐμὲ ἡγάπησας²⁴. Πάτερ, οὓς δέδωκάς μοι, θέλω ἵνα ὅπου εἰμὶ ἐγὼ κάκεῖνοι ὡσι μετ ἐμοῦ, ἵνα θεωρῶσιν τὴν δόξαν τὴν ἐμὴν ἦν δέδωκάς μοι, ὅτι ἡγάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου.²⁵ πάτερ δίκαιε, καὶ ὁ κόσμος σε οὐκ ἔγνω, ἐγὼ δέ σε ἔγνων, καὶ οὗτοι ἔγνωσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας,²⁶ καὶ ἔγνώρισα αὐτοῖς τὸ ὄνομά σου καὶ γνωρίσω, ἵνα ἡ ἀγάπη ἦν ἡγάπησάς με ἐν αὐτοῖς ἦ κάγὼ ἐν αὐτοῖς.¹ Ταῦτα εἰπὼν Ἰησοῦς ἐξῆλθεν σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ .

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα Φάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα, δευτεροῦντες ἄπαντα
τὰ Τροπάρια Ἡχος πλ. δ'
'Αντίφωνον Α'**

"Αρχοντες Λαῶν συνήχθησαν, κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αύτοῦ.

Λόγον παράνομον, κατέθεντο κατ' ἐμοῦ, Κύριε, Κύριε, μὴ
ἐγκαταλίπης με.

Τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, καθαρὰς τῷ Χριστῷ παραστήσωμεν, καὶ
ώς φίλοι αὐτοῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν θύσωμεν δι' αὐτόν, καὶ μὴ ταῖς
μερίμναις τοῦ βίου, συμπνιγῶμεν ὡς ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ἐν τοῖς
ταμείοις ἡμῶν κράξωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀπὸ
τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι ἡμᾶς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας, Μήτηρ
ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία. **Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκέτευε,**
σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β' Ἡχος πλ. β'.

Ἐδραμε λέγων ὁ Ἰούδας, τοῖς παρανόμοις γραμματεῦσι. Τί μοι
θέλετε δοῦναι, κάγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν, ἐν μέσῳ δὲ τῶν
συμφωνούντων, αὐτὸς εἰστήκεις ἀοράτως συμφωνούμενος.
Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐν ἐλέει τὸν Θεὸν θεραπεύσωμεν, ὥσπερ Μαρία ἐπὶ τοῦ
δείπνου, καὶ μὴ κτησώμεθα φιλαργυρίαν, ὡς ὁ Ἰούδας, ἵνα
πάντοτε μετὰ Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἐσώμεθα.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

“Ον ἔτεκες Παρθένε ἀνερμηνεύτως, διὰ παντὸς ὡς
φιλάνθρωπον, μὴ διαλίπης δυσωποῦσα, ἵνα κινδύνων σώσῃ,
τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ἀντίφωνον Γ' Ἡχος β'.

Διὰ Λαζάρου τὴν ἔγερσιν Κύριε, τὸ Ὁσαννά σοι ἐκραύγαζον,
παῖδες τῶν Ἐβραίων φιλάνθρωπε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας οὐκ
ἡβουλήθη συνιέναι.

Ἐν τῷ δείπνῳ σου Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου προέλεγες·
Εἴς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ
ἡβουλήθη συνιέναι.

Ιωάννη ἔρωτήσαντι Κύριε, ὁ παραδιδούς σε τίς ἐστι; τοῦτον διὰ
τοῦ ἄρτου ὑπέδειξας, ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἡβουλήθη
συνιέναι.

Εἰς τριάκοντα ἀργύρια Κύριε, καὶ εἰς φίλημα δόλιον, ἐζήτουν
Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι σε. Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ ἡβουλήθη
συνιέναι.

Ἐν τῷ Νιπτῆρί σου Χριστὲ ὁ Θεός, τοῖς Μαθηταῖς σου
προέτρεπες. Οὕτω ποιεῖτε ὥσπερ ἴδετε. Ὁ δὲ παράνομος
Ἰούδας, οὐκ ἡβουλήθη συνιέναι.

Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ πειρασθῆτε, τοῖς Μαθηταῖς
σου ὁ Θεὸς ἡμῶν ἔλεγες· Ὁ δὲ παράνομος Ἰούδας, οὐκ
ἡβουλήθη συνιέναι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες
μετὰ Θεόν, εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος, καὶ
προστασίαν.

Κάθισμα Ἡχος βαρὺς.

Ἐν τῷ δείπνῳ τοὺς Μαθητὰς διατρέφων, καὶ τὴν σκῆψιν τῆς
προδοσίας γινώσκων, ἐν αὐτῷ τὸν Ἰούδαν διήλεγξας,
ἀδιόρθωτον μὲν τοῦτον ἐπιστάμενος, γνωρίσαι δὲ πᾶσι
βουλόμενος, ὅτι θέλων παρεδόθης, ἵνα Κόσμον ἀρπάσης τοῦ
ἀλλοτρίου. **Μακρόθυμε δόξα σοι.**

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Β'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 18: 1 – 28.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.² Ἡδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν τὸν τόπον, ὅτι πολλάκις συνήχθη καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ³ ὁ οὗν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων ὑπηρέτας ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων⁴ Ἰησοῦς οὗν εἰδὼς πάντα τὰ ἔρχόμενα ἐπ 'αὐτὸν, ἔξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς Τίνα ζητεῖτε?⁵ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ · Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς · Ἔγώ εἰμι. εἰστήκει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν μετ 'αὐτῶν⁶ ὡς οὗν εἶπεν αὐτοῖς ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὄπίσω καὶ ἔπεσον χαμαί⁷ πάλιν οὖν αὐτούς ἐπηρώτησε · Τίνα ζητεῖτε?... οἱ δὲ εἶπον · Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον⁸ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς · Εἶπον ὑμῖν ὅτι ἐγώ εἰμι · εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν ·⁹ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα¹⁰. Σίμων οὖν Πέτρος ἔχων μάχαιραν εἴλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὡτίον τὸ δεξιόν · ἦν δὲ ὅνομα τῷ δούλῳ Μάλχος¹¹ εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ · Βάλε τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην · τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ

πατήρ, ού μὴ πίω αύτό? ¹² Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αύτὸν, ¹³ καὶ ἀπήγαγον πρὸς Ἀνναν πρῶτον · ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου ¹⁴. ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι συμφέρει ἔνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. Ἡκολούθει δὲ ¹⁵ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως · ¹⁶ ὁ δὲ Πέτρος εἰστήκει πρὸς τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν Πέτρον ¹⁷ λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρός τῷ Πέτρῳ · Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἴ τοῦ ἀνθρώπου τούτου?. λέγει ἐκεῖνος · Οὐκ εἰμί. ¹⁸ εἰστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο · ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος ¹⁹. Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἤρωτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ²⁰ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσμῳ · ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ιερῷ, ὅπου πάντοτε οἱ Ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν ²¹ τί με ἐπερωτᾶς?.. ἐρώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς · ἵδε οὗτοι οἴδασιν ἂ εἶπον ἐγώ ²² ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἴς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ εἰπών · Οὕτως ἀποκρίνη τῷ ἀρχιερεῖ? ²³ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ · εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις? ²⁴ ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ Ἀννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα ²⁵. Ἡν δὲ Σίμων Πέτρος ἐστὼς καὶ θερμαινόμενος. εἶπον οὖν αὐτῷ · Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ? ²⁶ ἤρνήσατο οὖν ἐκεῖνος καὶ εἶπεν · Οὐκ εἰμί. λέγει εἴς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερέως, συγγενῆς ὧν οὗ ἀπέκοψε Πέτρος τὸ ὡτίον · Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κήπῳ μετ' αὐτοῦ? ²⁷ πάλιν οὖν ἤρνήσατο Πέτρος, καὶ εὔθέως ἀλέκτωρ ἔφώνησεν ²⁸ Ἀγουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ

πραιτώριον · ἦν δὲ πρωΐ · καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα.

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα, δευτεροῦντες ἄπαντα τὰ Τροπάρια Ὡχος πλ. α'
Ἀντίφωνον Δ'.**

Σήμερον ὁ Ἰούδας, καταλιμπάνει τὸν Διδάσκαλον, καὶ παραλαμβάνει τὸν διάβολον, τυφλοῦται τῷ πάθει τῆς φιλαργυρίας, ἐκπίπτει τοῦ φωτός, ὁ ἐσκοτισμένος· πῶς γὰρ ἡδύνατο βλέπειν, ὁ τὸν φωστῆρα πωλήσας, τριάκοντα ἀργυρίων, ἀλλ ἡμῖν ἀνέτειλεν ὁ παθῶν ὑπὲρ τοῦ Κόσμου, πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ο παθῶν, καὶ συμπαθῶν ἀνθρώποις, δόξα σοι.

Σήμερον ὁ Ἰούδας, παραποιεῖται θεοσέβειαν, καὶ ἀλλοτριοῦται τοῦ χαρίσματος, ὑπάρχων μαθητής, γίνεται προδότης, ἐν ᾧθει φιλικῷ, δόλον ὑποκρύπτει, καὶ προτιμᾶται ἀφρόνως τῆς τοῦ Δεσπότου ἀγάπης, τριάκοντα ἀργύρια ὀδηγὸς γενόμενος, συνεδρίου παρανόμου. Ἡμεῖς δὲ ἔχοντες σωτηρίαν τὸν Χριστόν, αὐτὸν δοξάσωμεν.

Ӯχος α'

Τὴν φιλαδελφίαν κτησώμεθα, ὡς ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, καὶ μὴ τὸ ἀσυμπαθὲς πρὸς τοὺς πλησίον ἡμῶν, ἵνα μὴ ὡς ὁ δοῦλος κατακριθῶμεν, ὁ ἀνελεήμων, διὰ τὰ δηνάρια, καὶ ὡς ὁ Ἰούδας μεταμεληθέντες, μηδὲν ὠφελήσωμεν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, ἐλαλήθη πανταχοῦ, ὅτι ἐκύησας σαρκί, τὸν τῶν ὅλων Ποιητήν, Θεοτόκε Μαρία, πανύμνητε, καὶ ἀπειρόγαμε.

Ἀντίφωνον Ε' Ὡχος πλ. β'.

‘Ο μαθητὴς τοῦ Διδασκάλου, συνεφώνει τὴν τιμήν, καὶ τριάκοντα ἀργυρίοις, πέπρακε τὸν Κύριον, φιλήματι δολίῳ παραδοὺς αὐτόν, τοῖς ἀνόμοις εἰς θάνατον.

Σήμερον ἔλεγεν ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, τοῖς ἐαυτοῦ Μαθηταῖς. “Ηγγικεν ἡ ὥρα, καὶ ἔφθασεν Ἰούδας ὁ παραδιδούς με, μὴ τίς με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν· πάσχω γὰρ ὡς ἄνθρωπος, καὶ σώζω ὡς φιλάνθρωπος, τοὺς εἰς ἐμὲ πιστεύοντας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ ἀρρήτως, ἐπ' ἐσχάτων συλλαβοῦσα, καὶ τεκοῦσα, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, **Παρθένε σῶζε, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.**

Άντίφωνον ς' Ἡχος βαρὺς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας, παραδοῦναι τὸν Κύριον, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων Σωτῆρα τοῦ Κόσμου, τὸν ἐκ πέντε ἄρτων, χορτάσαντα πλήθη. Σήμερον ὁ ἄνομος, ἀρνεῖται τὸν Διδάσκαλον, μαθητὴς γενόμενος, Δεσπότην παρέδωκεν, ἀργυρίῳ πέπρακε, τὸν μάννα χορτάσαντα τὸν ἄνθρωπον.

Σήμερον τῷ σταυρῷ προσήλωσαν, Ἰουδαῖοι τὸν Κύριον, τὸν διατεμόντα τὴν θάλασσαν ῥάβδῳ, καὶ διαγαγόντα αὐτοὺς ἐν ἔρήμῳ. Σήμερον τῇ λόγχῃ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ ἐκέντησαν, τοῦ πληγαῖς μαστίξαντος, ὑπὲρ αὐτῶν τὴν Αἴγυπτον, καὶ χολὴν ἐπότισαν, τὸν μάννα, τροφὴν αὐτοῖς ὄμβρήσαντα.

Κύριε ἐπὶ τὸ πάθος τὸ ἐκούσιον παραγενόμενος, ἐβόας τοῖς Μαθηταῖς σου· κὰν μίαν ὥραν οὐκ ἰσχύσατε, ἀγρυπνῆσαι μετ' ἐμοῦ, πῶς ἐπηγγείλασθε ἀποθνήσκειν δι' ἐμὲ; κὰν τὸν Ἰούδαν θεάσασθε, πῶς οὐ καθεύδει, ἀλλὰ σπουδάζει προδοῦναι με τοῖς παρανόμοις; ἐγείρεσθε, προσεύξασθε, μὴ τίς με ἀρνήσηται, βλέπων με ἐν τῷ σταυρῷ. Μακρόθυμε δόξα σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θεοτόκε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν Οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου, χαῖρε Παρθένε, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ᾧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουὴλ, **χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.**

Κάθισμα Ἡχος βαρὺς.

Ποῖός σε τρόπος Ἰούδα, προδότην τοῦ Σωτῆρος εἰργάσατο; μὴ τοῦ χοροῦ σε τῶν Ἀποστόλων ἔχωρισε; μὴ τοῦ χαρίσματος τῶν ιαμάτων ἐστέρησε; μὴ συνδειπνήσας ἐκείνοις, σὲ τῆς τραπέζης ἀπώσατο; μὴ τῶν ἄλλων νίψας τοὺς πόδας, τοὺς σοὺς ὑπερεῖδεν; Ὡ πόσων ἀγαθῶν, ἀμνήμων ἐγένου! καὶ σοῦ μὲν ἡ ἀχάριστος, στηλιτεύεται γνώμῃ, αὐτοῦ δὲ ἡ ἀνείκαστος, μακροθυμία κηρύττεται, **καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον Γ'.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 26: 57 - 75

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν.⁵⁸ Ὁ δὲ Πέτρος ἤκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν ἔως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἔσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἵδεῖν τὸ τέλος.⁵⁹ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν

κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτὸν,⁶⁰ καὶ οὐχ εὗρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὗρον. Ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες⁶¹ εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτὸν⁶² καὶ ἀναστὰς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνῃ?. τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν?⁶³ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ.⁶⁴ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ 'ἄρτι ὅψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ⁶⁵ τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἴμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων?. ἵδε νῦν ἡκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ·⁶⁶ τί ὑμῖν δοκεῖ? οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· "Ἐνοχος θανάτου ἐστί.⁶⁷ Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν⁶⁸ λέγοντες· Προφήτευσσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε?⁶⁹ Ο δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἥσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου.⁷⁰ ὁ δὲ ἤρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις⁷¹. ἔξελθόντα δὲ αὐτὸν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτὸν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου.⁷² καὶ πάλιν ἤρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον.⁷³ μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἄληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ.⁷⁴ τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὄμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἔφωνησε.⁷⁵ καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ὅρματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρὶς ἀπαρνήσῃ με· καὶ ἔξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Όχορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἴτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα, δευτεροῦντες ἄπαντα τὰ Τροπάρια Ἡχος πλ. δ'.

Ἀντίφωνον Ζ'

Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις, ἀνεχόμενος, οὕτως ἐβόας
Κύριε· Εἰ καὶ ἐπατάξατε τὸν ποιμένα, καὶ διεσκορπίσατε τὰ
δώδεκα πρόβατα τοὺς Μαθητάς μου, ἡδυνάμην πλείους, ἥ
δώδεκα λεγεῶνας παραστῆσαι Ἀγγέλων· ἀλλὰ μακροθυμῶ, ἵνα
πληρωθῇ, ἃ ἐδήλωσα ὑμῖν διὰ τῶν Προφητῶν μου, ἄδηλα καὶ
κρύφια. Κύριε δόξα σοι.

Τρίτον ἀρνησάμενος ὁ Πέτρος, εὔθέως τὸ βῆθεν αὐτῷ συνῆκεν·
ἀλλὰ προσήγαγέ σοι δάκρυα μετανοίας. Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι
καὶ σῶσόν με.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ως πύλην σωτήριον καὶ Παράδεισον τερπνόν, καὶ φωτὸς ἀϊδίου,
νεφέλην ὑπάρχουσαν, τὴν ἀγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν
ἄπαντες, λέγοντες τὸ Χαῖρε αὐτῇ.

Ἀντίφωνον Η' Ἡχος β'.

**Εἴπατε παράνομοι· Τί ἡκούσατε παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, οὐ
νόμον ἔξεθετο, καὶ τῶν, Προφητῶν τὰ διδάγματα; πῶς οὖν
ἐλογίσασθε Πιλάτῳ παραδοῦναι, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, καὶ
λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.**

Σταυρωθήτω ἔκραζον, οἱ τῶν σῶν χαρισμάτων ἀεὶ ἐντρυφῶντες,
καὶ κακοῦργον ἀντ' εὔεργέτου, ἥτοῦντο λαβεῖν, οἱ τῶν δικαίων
φονευταί, ἐσιώπας δὲ Χριστέ, φέρων αὐτῶν τὴν προπέτειαν,
παθεῖν θέλων, καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

“Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν, διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ
τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ
γὰρ ἴσχύει δέησις Μητρός, πρὸς εὔμένειαν Δεσπότου, μὴ

παρίδης ἀμαρτωλῶν ἵκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἔστι, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἀντίφωνον θ' Ἡχος γ'

”Εστησαν τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου, ὃν ἔτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ. Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν, τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σάρξ ἀσθενής, διὰ τοῦτο γρηγορεῖτε.

”Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὅξος· σὺ δὲ Κύριε ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Οἱ ἔξ ἐθνῶν ὑμνοῦμέν σε Θεοτόκε ἀγνή, ὅτι Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἔτεκες, τὸν ἐκ τῆς κατάρας τοὺς ἀνθρώπους, **διὰ σοῦ ἐλευθερώσαντα.**

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ'.

”Ω πῶς Ἰούδας ὁ ποτέ σου μαθητής, τὴν προδοσίαν ἐμελέτα κατὰ σοῦ! συνεδείπνησε δολίως, ὁ ἐπίβουλος καὶ ἄδικος, πορευθεὶς εἶπε τοῖς Ἱερεῦσι· Τί μοι παρέχετε, καὶ παραδώσω ὑμῖν ἔκεινον, τὸν νόμον λύσαντα, καὶ βεβηλοῦντα τὸ Σάββατον;
Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ ”Ορθρου.

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον Δ'.

'Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 18: 28 – 16.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσιν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτώριον · ἦν δὲ πρωΐ · καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτώριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ ἵνα φάγωσι τὸ πάσχα. ²⁹ ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πιλᾶτος ἔξω πρὸς αὐτοὺς καὶ εἶπε ·

Τίνα κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου? ³⁰ ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ · Εἴ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν ³¹ εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος · Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν.. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι · Ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα · ³² ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ ὃν εἶπε σημαίνων ποίω θανάτῳ ἥμελλεν ἀποθνήσκειν. ³³ Εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ Πιλᾶτος καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ · Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων? ³⁴ ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Ἀφ ἐαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις ή ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ? ³⁵ ἀπεκρίθη ὁ Πιλᾶτος · Μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός είμι? τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί · τί ἐποίησας? ³⁶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς · Ή βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου · εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις · νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. ³⁷ εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος · Οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ? ἀπεκρίθη Ἰησοῦς · Σὺ λέγεις ὅτι βασιλεύς είμι ἐγὼ. ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ · πᾶς ὁ ὡν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς ³⁸ λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος · Τί ἔστιν ἀλήθεια?. καὶ τοῦτο εἰπὼν πάλιν ἐξῆλθε πρὸς τοὺς Ἰουδαίους καὶ λέγει αὐτοῖς · Ἐγὼ οὐδεμίαν αἰτίαν εύρισκω ἐν αὐτῷ ³⁹ ἔστι δὲ συνήθεια ὑμῖν ἵνα ἔνα ὑμῖν ἀπολύσω ἐν τῷ πάσχα · βούλεσθε οὖν ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν

Ιουδαίων? ^{40.} ἐκραύγασαν οὖν πάλιν πάντες λέγοντες · Μὴ τοῦτον ἀλλὰ τὸν Βαραββᾶν. ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής ^{1.} Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐμαστίγωσε. ² καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἴμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν ³ καὶ ἔλεγον

· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων · καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ράπίσματα. ⁴ ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλᾶτος καὶ λέγει αὐτοῖς · "Ιδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εύρισκω. ⁵ ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον καὶ τὸ πορφυροῦν ἴμάτιον, ⁶ καὶ λέγει αὐτοῖς · "Ιδε ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν λέγοντες · Σταύρωσον σταύρωσον αὐτὸν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος · Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς καὶ σταυρώσατε · ἐγὼ γὰρ οὐχ εύρισκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ⁷ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ιουδαῖοι · Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὄφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν Θεοῦ υἱὸν ἐποίησεν.⁸" Οτε οὖν ἥκουσεν ὁ Πιλᾶτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, ⁹ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ · Πόθεν εἶ σύ? ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ ¹⁰ λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος · Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς?. οὐκ οἴδας ὅτι ἔξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε καὶ ἔξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε? ^{11.} ἀπεκρίθη Ἰησοῦς · Οὐκ εἶχες ἔξουσίαν οὐδεμίαν κατ 'έμοῦ, εἰ μὴ ἦν δεδομένον σοι ἄνωθεν · διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς μέ σοι μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει ¹² ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλᾶτος ἀπολῦσαι αὐτόν · οἱ δὲ Ιουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες · Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ

Καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἐαυτὸν ποιῶν ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. ¹³ ὁ οὖν Πιλᾶτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ · ¹⁴ ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὡρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη · καὶ λέγει τοῖς Ιουδαίοις · "Ιδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. ¹⁵οἱ δὲ ἐκραύγασαν · Ἄρον ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος · Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω?

ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς · Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ
Καίσαρα¹⁶ τότε οὗν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ.

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα Φάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἀντίφωνα, δευτεροῦντες ἄπαντα
τὰ Τροπάρια Ἡχος πλ. β'**

Ἀντίφωνον I

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον, γυμνὸς εἰς κρίσιν ἵστατο,
καὶ ἐν σιαγόνι, ὥραπισμα ἐδέξατο, ὑπὸ χειρῶν ὃν ἔπλασεν, ὁ δὲ
παράνομος λαός, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, τὸν Κύριον τῆς δόξης,
τότε τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ ἐσχίσθη, ὁ ἥλιος ἐσκότασε, μὴ
φέρων θεάσασθαι, Θεὸν ὑβριζόμενον, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.
Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Ο μαθητὴς ἡρνήσατο, ὁ Ληστὴς ἐβόησε· Μνήσθητί μου Κύριε,
ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον τὸν Κόσμον, ὁ ἐκ Παρθένου καταδεξάμενος Κύριε,
σάρκα φορέσαι ὑπὲρ δούλων, ἵνα συμφώνως, σὲ
δοξολογοῦμεν φιλάνθρωπε.

Ἀντίφωνον IA' Ἡχος πλ. β'

Ἄντι ἀγαθῶν, ὃν ἐποίησας Χριστέ, τῷ γένει τῶν Ἐβραίων
σταυρωθῆναι σε κατεδίκασαν, ὅξος καὶ χολήν σε ποτίσαντες.
Άλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι οὐ συνῆκαν, τὴν
σὴν συγκατάβασιν.

Ἐπὶ τῇ προδοσίᾳ οὐκ ἡρκέσθησαν Χριστὲ τὰ γένη τῶν Ἐβραίων,
ἄλλ' ἐκίνουν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, μυκτηρισμὸν καὶ χλεύην
προσάγοντες. Άλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι
κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Οὕτε γῆ ὡς ἐσείσθη, οὕτε πέτραι ὡς ἐρράγησαν, Ἐβραίους ἔπεισαν, οὕτε τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, οὕτε τῶν νεκρῶν ἡ ἀνάστασις. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εύλογημένη· διὸ ἀπαύστως, **σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.**

΄Αντίφωνον ΙΒ' Ἡχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις· Λαός μου τί ἐποίησά σοι, ἢ τί σοι παρηνώχλησα; τοὺς τυφλούς σου ἐφώτισα, τοὺς λεπρούς σου ἐκαθάρισα, ἄνδρα ὅντα ἐπὶ κλίνης ἡνωρθωσάμην. Λαός μου, τί ἐποίησά σοι, καὶ τί μοι ἀνταπέδωκας; ἀντὶ τοῦ μάννα χολήν, ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, σταυρῷ με προσηλώσατε· οὐκέτι στέγω λοιπόν, καλέσω μου τὰ ἔθνη, κάκεῖνα με δοξάσουσι, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, κάγὼ αὐτοῖς δωρήσομαι, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Σήμερον τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, εἰς ἔλεγχον ῥήγνυται τῶν παρανόμων· καὶ τὰς ἴδιας ἀκτῖνας, ὁ ἥλιος κρύπτει, Δεσπότην ὄρῶν σταυρούμενον.

Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ, Ἰουδαῖοι καὶ Φαρισαῖοι, ὁ χορὸς τῶν Ἀποστόλων βοᾷ πρὸς ὑμᾶς. Ἰδε ναός, ὃν ὑμεῖς ἐλύσατε, ἵδε ἀμνός, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, τάφῳ παρεδώκατε, ἀλλ' ἐξουσίᾳ ἐαυτοῦ ἀνέστη. Μὴ πλανᾶσθε Ἰουδαῖοι· αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐν θαλάσσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ θρέψας, αὐτός ἐστιν ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Κόσμου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, ἦν ὁ "Υψιστος μόνος διώδευσε, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κάθισμα Ἡχος πλ. δ'.

“Οτε παρέστης τῷ Καϊάφᾳ ὁ Θεός, καὶ παρεδόθης τῷ Πιλάτῳ ὁ Κριτής, αἱ οὐράνιαι δυνάμεις, ἐκ τοῦ φόβου ἐσαλεύθησαν, τότε δὲ καὶ ὑψώθης ἐπὶ τοῦ ξύλου ἐν μέσω δύο ληστῶν, καὶ ἐλογίσθης μετὰ ἀνόμων ὁ ἀναμάρτητος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον. Ἀνεξίκακε Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου"

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον Ε':Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 27: 3 - 32

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἴδων Ἰούδας ὅτι ὁ Ἰησοῦς κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ πρεσβυτέροις⁴ λέγων · “Ημαρτον παραδοὺς αἷμα ἀθῶον. οἱ δὲ εἶπον · Τί πρὸς ἡμᾶς?...⁵ σὺ ὅψει καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ ἀνεχώρησε, καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο⁶ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς λαβόντες τὰ ἀργύρια εἶπον · Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι⁷ συμβούλιον δὲ λαβόντες ἥγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις ·⁸ διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος ἀγρὸς αἵματος ἔως τῆς σήμερον.⁹ τότε ἐπληρώθη τὸ ρῆθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου λέγοντος · καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τετιμημένου ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραήλ,¹⁰ καὶ ἔδωκαν

αύτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι
 Κύριος¹¹. Ο δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ
 ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
 Ἰουδαίων?.. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ·¹² Σὺ λέγεις καὶ ἐν τῷ
 κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ τῶν πρεσβυτέρων
 οὐδὲν ἀπεκρίνατο¹³ τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλᾶτος· Οὐκ ἀκούεις
 πόσα σου καταμαρτυροῦσι?¹⁴· καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς
 οὐδὲ ἐν ῥῆμα, ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν¹⁵ Κατὰ δὲ τὴν
 ἔορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἐνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον ὃν
 ἦθελον¹⁶ εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον
 Βαραββᾶν¹⁷ συνηγμένων οὗν αὐτῶν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος·
 Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν, Βαραββᾶν ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον
 Χριστόν?¹⁸ ἥδει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν
 αὐτόν¹⁹ Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος ἀπέστειλε πρὸς
 αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ λέγουσα· Μηδὲν σοὶ καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ
 · πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ 'ὄναρ δι' αὐτόν.²⁰ Οἱ δὲ
 ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἔπεισαν τοὺς ὄχλους ἵνα
 αἴτήσωνται τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 ἀπολέσωσιν.²¹ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἡγεμὼν εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα
 θέλετε ἀπὸ τῶν δύο ἀπολύσω ὑμῖν? οἱ δὲ εἶπον·
 Βαραββᾶν²² λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Τί οὗν ποιήσω Ἰησοῦν τὸν
 λεγόμενον Χριστόν?.. λέγουσιν αὐτῷ πάντες· Σταυρωθήτω²³ ὁ
 δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν?.. οἱ δὲ περισσῶς
 ἔκραζον λέγοντες· Σταυρωθήτω²⁴ ἴδων δὲ ὁ Πιλᾶτος ὅτι οὐδὲν
 ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν ὕδωρ ἀπενίψατο
 τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός είμι ἀπὸ τοῦ
 αἵματος τοῦ δικαίου τούτου· ὑμεῖς ὄψεσθε²⁵ καὶ ἀποκριθεὶς
 πᾶς ὁ λαὸς εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ 'ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα
 ἡμῶν²⁶. τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν
 φραγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ²⁷. Τότε οἱ στρατιῶται
 τοῦ ἡγεμόνος παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς τὸ πραιτώριον
 συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν σπεῖραν·²⁸ καὶ ἐκδύσαντες
 αὐτὸν περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην,²⁹ καὶ πλέξαντες

στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ, καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐνέπαιζον αὐτῷ λέγοντες · Χαῖρε, ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων ·³⁰ καὶ ἔμπτύσαντες εἰς αὐτὸν ἔλαβον τὸν κάλαμον καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.³¹ καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν χλαμύδα καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ σταυρῶσαι³². Ἐξερχόμενοι δὲ εὗρον ἄνθρωπον Κυρηναῖον ὀνόματι Σίμωνα · τοῦτον ἡγγάρευσαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ .

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ ἐπόμενα Ἄντιφωνα, δευτεροῦντες ἀπαντά τὰ Τροπάρια Ἡχος πλ. β'.

Ἄντιφωνον ΙΓ'.

Τὸ ἄθροισμα τῶν Ἰουδαίων, τῷ Πιλάτῳ ἥτήσαντο,
σταυρωθῆναι σε Κύριε· αἰτίαν γὰρ ἐν σοὶ μὴ εύρόντες, τὸν ὑπεύθυνον Βαραββᾶν ἥλευθέρωσαν, καὶ σὲ τὸν Δίκαιον κατεδίκασαν, μιαιφονίας ἔγκλημα κληρωσάμενοι. Ἀλλὰ δὸς αὐτοῖς Κύριε, τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν, ὅτι κενά, κατὰ σοῦ ἐμελέτησαν.

"Ον πάντα φρίσσει καὶ τρέμει, καὶ πᾶσα γλῶσσα ὑμνεῖ, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν, καὶ Θεοῦ σοφίαν οἱ Ἱερεῖς ἐρράπισαν, καὶ ἔδωκαν αὐτῷ χολήν, καὶ πάντα παθεῖν κατεδέξατο, σῶσαι θέλων ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῷ ἴδιῳ αἴματι, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ τεκοῦσα, διὰ λόγου ὑπὲρ λόγον, τὸν Κτίστην τὸν ἕδιον, αὐτὸν δυσώπει, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄντιφωνον ΙΔ', Ἡχος πλ. δ'.

**Κύριε, ὁ τὸν Ληστὴν συνοδοιπόρον λαβών, τὸν ἐν αἷματι
χεῖρας μολύναντα, καὶ ἡμᾶς σὺν αὐτῷ καταρίθμησον, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.**

Μικρὰν φωνὴν ἀφῆκεν ὁ Ληστὴς ἐν τῷ σταυρῷ, μεγάλην πίστιν
εὗρε, μιᾷ ρὸπῃ ἐσώθη, καὶ πρῶτος Παραδείσου, πύλας ἀνοίξας
εἰσῆλθεν. Ὁ αὐτοῦ τὴν μετάνοιαν προσδεξάμενος, Κύριε δόξα
σοι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου, τὴν χαρὰν τοῦ Κόσμου δεξαμένη, χαῖρε ἡ
τεκοῦσα, τὸν Ποιητήν σου καὶ Κύριον, χαῖρε ἡ ἀξιωθεῖσα
γενέσθαι, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἄντιφωνον ΙΕ', Ἡχος πλ. β'.

**Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου, ὁ ἐν ὕδασι τὴν γῆν κρεμάσας. (ἐκ
γ')**

**Στέφανον ἔξ ἀκανθῶν περιτίθεται, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς.
Ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται, ὁ περιβάλλων τὸν οὐρανὸν
ἐν νεφέλαις.**

Ράπισμα κατεδέξατο, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ἐλευθερώσας τὸν Ἄδαμ.

“Ηλοις προσηλώθη, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Λόγχη ἐκεντήθη, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὰ Πάθη Χριστέ. (ἐκ γ')

Δεῖξον ἡμῖν, καὶ τὴν ἔνδοξόν σου Ἀνάστασιν.

**Μὴ ὡς Ἰουδαῖοι ἔօρτάσωμεν· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν, ὑπὲρ
ἡμῶν ἐτύθη Χριστὸς ὁ Θεός, ἀλλ' ἐκκαθάρωμεν ἐαυτοὺς ἀπὸ
παντὸς μολυσμοῦ, καὶ εἰλικρινῶς δεηθῶμεν αὐτῷ. Ἀνάστα
Κύριε, σῶσον ἡμᾶς ὡς φιλάνθρωπος.**

**Ο Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις ὑπάρχει τῷ λαῷ σου,
καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν σταυρωθέντα, Θεὸν ἡμῶν
ὑμνοῦμεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Όρωσά σε κρεμάμενον, Χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα, ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον ὃ ὄρω, μυστήριον Γιέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, **σαρκὶ πηγνύμενος, ζωῆς χορηγὲ;**

Κάθισμα Ἡχος δ'.

Ἐξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς καταρας τοῦ νόμου, τῷ τιμώ σου
Αἴματι, τῷ σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. **Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.**

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον (γ').**

**Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

**Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι

Εὐαγγέλιον ζ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον 15: 16 – 32.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν ἔσω τῆς αύλῆς, ὅ ἐστι πραιτώριον, καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν .¹⁷ καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον,¹⁸ καὶ ἥρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν · Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ιουδαίων .¹⁹ καὶ ἐτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ, καὶ τιθέντες τὰ γόνατα προσεκύνουν αὐτῷ.²⁰ καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἔξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἴμάτια τὰ ἴδια, καὶ ἐξάγουσιν αὐτὸν ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν.²¹ Καὶ

άγγαρεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ «ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ρούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ.²² Καὶ φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ Γολγοθᾶν τόπον, ὃ ἔστι μεθερμηνευόμενον κρανίου τόπος.²³ καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον · ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε²⁴. καὶ σταυρώσαντες αὐτὸν διαμερίζονται τὰ ἴμάτια αὐτοῦ , βάλλοντες κλῆρον ἐπ 'αὐτὰ τίς τί ἄρῃ²⁵. ἦν δὲ ὥρα τρίτη καὶ ἔσταύρωσαν αὐτόν.²⁶ καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφὴ τῆς αἰτίας αὐτοῦ ἐπιγεγραμμένη · Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.²⁷ Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο ληστάς, ἅνα ἐκ δεξιῶν καὶ ἅνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ²⁸. καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφὴ ἡ λέγουσα · καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη²⁹. Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες · Οὐά, ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἴκοδομῶν!³⁰ σῶσον σεαυτὸν καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ³¹. ὄμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους μετὰ τῶν γραμματέων ἔλεγον · "Ἄλλους ἔσωσεν, ἐαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι³². ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν αὐτῷ.

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα Ψάλλομεν τοὺς Μακαρισμοὺς εἰς Στίχους η'.
Ὕχος δ'

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πρᾳεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Διὰ ξύλου ὁ ἄδαμ, Παραδείσου γέγονεν ἄποικος, διὰ ξύλου δὲ σταυροῦ, ὁ Ληστὴς Παράδεισον ὥκησεν. Ό μὲν γὰρ γευσάμενος ἐντολὴν ἡθέτησε τοῦ ποιήσαντος. Ό δὲ συσταυρούμενος, Θεὸν ὀμολόγησε τὸν κρυπτόμενον. Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αύτοὶ χορτασθήσονται.

Τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, ἐκ μαθητοῦ ὀνήσαντο ἄνομοι, καὶ ὡς παράνομον αὐτόν, τῷ Πιλάτου βήματι ἔστησαν, κραυγάζοντες· Σταύρωσον, τὸν ἐν ἐρήμῳ τούτους μανναδοτήσαντα. Ήμεῖς δὲ τὸν δίκαιον, Ληστὴν μιμησάμενοι, πίστει κράζομεν· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αύτοὶ ἐλεηθήσονται.

Τῶν θεοκτόνων ὁ ἐσμός, Ἰουδαίων ἔθνος τὸ ἄνομον, πρὸς Πιλᾶτον ἐμμανῶς, ἀνακράζων ἐλεγε· Σταύρωσον, Χριστὸν τὸν ἀνεύθυνον. Βαραββᾶν δὲ μᾶλλον οὗτοι ἡτήσαντο. Ήμεῖς δὲ φθεγγόμεθα, Ληστοῦ τοῦ εὐγνώμονος, τὴν φωνὴν πρὸς αὐτόν.
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτῆρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αύτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.
Ἡ ζωηφόρος σου Πλευρά, ὡς ἐξ Ἐδὲμ πηγὴ ἀναβλύζουσα, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, ὡς λογικὸν ποτίζει Παράδεισον,
ἐντεῦθεν μερίζουσα, ὡς εἰς ἀρχὰς εἰς τέσσαρα Εὐαγγέλια, τὸν
Κόσμον ἀρδεύουσα, τὴν κτίσιν εύφραίνουσα, καὶ τὰ ἔθνη
πιστῶς, διδάσκουσα, προσκυνεῖν τὴν Βασιλείαν σου.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αύτοὶ Υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.
Ἐσταυρώθης δι' ἐμέ, ἵνα ἐμοὶ πηγάσῃς τὴν ἄφεσιν, ἐκεντήθης
τὴν πλευράν, ἵνα κρουνοὺς ζωῆς ἀναβλύσῃς μοι, τοῖς ἥλοις
προσήλωσαι, ἵνα ἐγὼ τῷ βάθει τῶν παθημάτων σου, τὸ ὑψος

τοῦ κράτους σου, πιστούμενος κράζω σοι ζωοδότα Χριστέ. Δόξα
καὶ τῷ Σταυρῷ Σῶτερ, καὶ τῷ Πάθει σου.

**Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἔνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔστιν
ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.**

Σταυρουμένου σου Χριστέ, πᾶσα ἡ κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ
θεμέλια τῆς γῆς, διεδονεῖτο φόβῳ τοῦ κράτους σου, φωστῆρες
ἐκρύπτοντο, καὶ τοῦ Ναοῦ ἐρράγη τὸ καταπέτασμα τὰ ὅρη
ἐτρόμαξαν, καὶ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ Ληστὴς ὁ πιστός,
κραυγάζει σοι σὺν ἡμῖν, Σωτήρ τὸ Μνήσθητι.

**Μακάριοι ἔστε ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ
εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν
ἔμοι.**

Τὸ χειρόγραφον ἡμῶν, ἐν τῷ Σταυρῷ διέρρηξας Κύριε, καὶ
λογισθεὶς ἐν τοῖς νεκροῖς, τὸν ἐκεῖσε τύραννον ἔδησας,
ῥυσάμενος ἄπαντας ἐκ δεσμῶν θανάτου τῇ ἀναστάσει σου, δι'
ἥς ἐφωτίσθημεν, φιλάνθρωπε Κύριε, καὶ βοῶμέν σοι· Μνήσθητι
καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

**Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς.**

Οὐ ψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ τοῦ θανάτου λύσας τὴν δύναμιν,
καὶ ἔξαλείψας ὡς Θεός, τὸ καθ' ἡμῶν χειρόγραφον Κύριε,
Ληστοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ ἡμῖν παράσχου μόνε φιλάνθρωπε,
τοῖς πίστει λατρεύουσι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ βοῶσί σοι·
Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα πάντες τὸ ἄγιον,
όμοφρόνως οἱ πιστοί, δοξολογεῖν ἀξίως εὔξωμεθα, Μονάδα
Θεότητος, ἐν τρισὶν ὑπάρχουσαν ὑποστάσεσιν, ἀσύγχυτον
μένουσαν, ἀπλῆν, ἀδιαιρετον καὶ ἀπρόσιτον, δι' ἦς
ἐκλυτρούμεθα, τοῦ πυρὸς τῆς κολάσεως.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τὴν Μητέρα σου Χριστέ, τὴν ἐν σαρκὶ ἀσπόρως τεκοῦσάν σε,
καὶ Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον μείνασαν ἄφθορον,
αὐτήν σοι προσάγομεν, εἰς πρεσβείαν Δέσποτα πολυέλεε,
πταισμάτων συγχώρησιν, δωρήσασθαι πάντοτε, τοῖς
κραυγάζουσι· Μνήσθητι καὶ ἡμῶν Σωτήρ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Προκείμενον, Ἡχος δ'.

**Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἐαυτόῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν
μου ἔβαλον κλῆρον.**

Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἐαυτόῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου
ἔβαλον κλῆρον.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με.
Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἐαυτόῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου
ἔβαλον κλῆρον

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου ...**

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Ζ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 27: 33 – 54.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον
Γολγοθᾶ, ὃ ἐστι λεγόμενος τόπος κρανίου,³⁴ ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν
ὅξις μετὰ χολῆς μεμιγμένον · καὶ γευσάμενος οὐκ ἥθελε

πιεῖν³⁵. Σταυρώσαντες δὲ αύτὸν διεμερίσαντο τὰ ἴμάτια αύτοῦ
βάλοντες κλῆρον,³⁶ καὶ καθήμενοι ἐτέρουν αύτὸν ἐκεῖ³⁷. καὶ
ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αύτοῦ τὴν αἰτίαν αύτοῦ
γεγραμμένην · Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων³⁸. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ
δεξιῶν καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων.³⁹ Οἱ δὲ παραπορευόμενοι
ἐβλασφήμουν αύτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ
λέγοντες⁴⁰ · Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις
οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτόν · εἰ υἱὸς εἴ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ⁴¹. ὄμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ
τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον
.42 "Άλλους ἔσωσεν, ἐαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι · εἰ βασιλεὺς
Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν
ἐπ 'αὐτῷ ·⁴³ πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ
θέλει αὐτόν · εἴπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός⁴⁴. τὸ δ' αὐτὸν καὶ οἱ
λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.⁴⁵ Ἀπὸ δὲ
ἔκτης ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἔως ὥρας
ἐνάτης⁴⁶ περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ
μεγάλῃ λέγων · Ἡλὶ ἡλὶ, λιμᾶ σαβαχθανί?. τοῦτ ἔστι Θεέ μου,
Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες?⁴⁷ τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστηκότων
ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἡλίαν φωνεῖ οὗτος.⁴⁸ καὶ εὔθέως
δραμῶν εἶς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὅξους καὶ
περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν.⁴⁹ οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον · "Αφες
ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας σώσων αὐτόν.⁵⁰ ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν
κράξας φωνῇ μεγάλῃ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα.⁵¹ Καὶ ἴδού τὸ
καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἔως κάτω,
καὶ ἡ γῆ ἐσείσθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν,⁵² καὶ τὰ μνημεῖα
ἀνεώχθησαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἀγίων
ἡγέρθη,⁵³ καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν
αύτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν
πολλοῖς.⁵⁴ Οἱ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ 'αύτοῦ τηροῦντες τὸν
Ἰησοῦν, ἴδόντες τὸν σεισμὸν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν
σφόδρα λέγοντες · Ἄληθῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 50.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διαπαντός.
 σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆσῃς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι
 σε.
 Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ
 με ἡ μήτηρ μου.
 Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς
 σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
 χιόνα λευκανθήσομαι.
 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται
 ὅστέα τεταπεινωμένα.
 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ
 πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς
 ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
 μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
 ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι
 ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ
 ἐπιστρέψουσι.
 ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου·
 ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·

τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὄλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου"

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκάν** ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον Η'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν 23: 33 – 49.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἔτεροι δύο κακοῦργοι ἀναιρεθῆναι.³³ Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν.³⁴ ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε · Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς · οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἴμάτια αὐτοῦ ἔβαλον κλῆρον.³⁵ καὶ είστηκει ὁ λαὸς θεωρῶν. ἔξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ

ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες · Ἀλλους ἔσωσε, σωσάτω ἐαυτόν,
εὶς οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ ἐκλεκτός³⁶. ἐνέπαιζον δὲ
αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὅξος προσφέροντες
αὐτῷ³⁷ καὶ λέγοντες · Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον

σεαυτόν.³⁸ ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπὶ ἀὐτῷ
γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ρωμαϊκοῖς καὶ Ἐβραϊκοῖς · οὗτός ἐστιν
ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.³⁹ Εἴς δὲ τῶν κρεμασθέντων

κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων · Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός,
σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.⁴⁰ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἔτερος ἐπετίμα
αὐτῷ λέγων · Οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι
εἶ?⁴¹ καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως · ἄξια γὰρ ὡν ἐπράξαμεν

ἀπολαμβάνομεν · οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε⁴² καὶ ἔλεγε τῷ
Ἰησοῦ · Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ
σου.⁴³ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς · Ἄμήν λέγω σοι, σήμερον μετ
ἔμοι ἔστη ἐν τῷ παραδείσῳ⁴⁴. ἦν δὲ ὥσει ὥρα ἔκτη καὶ σκότος
ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἔως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἐκλειπόντος
ἡλίου,⁴⁵ καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον ·⁴⁶ καὶ
φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε · Πάτερ, εἰς χεῖράς σου
παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου · καὶ ταῦτα εἰπὼν

ἐξέπνευσεν⁴⁷. Ιδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γενόμενον ἐδόξασε
τὸν Θεὸν λέγων · Ὁντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν.⁴⁸ καὶ
πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὅχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην,

θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἐαυτῶν τὰ στήθη
ύπέστρεφον.⁴⁹ εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ
μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς

Γαλιλαίας, ὄρῶσαι ταῦτα.

‘Ο χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

**Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ Κανών α', Ωδὴ ε', Τριωδίου. ᾧχος
πλ. β' Ο Ειρμὸς**

**Πρὸς σὲ ὄρθρίζω, τὸν δι' εὔσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα,
Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε.**

‘Ρυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες, μυστηρίου μεθέξει, τοῦ θείου νῦν Χριστέ, σοῦ οἱ ὑπηρέται, ἐκ Σιών ἐλαιῶνος, μέγα πρὸς ὄρος συνανῆλθον, ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

‘Ορᾶτε ἔφης, φίλοι μὴ θροεῖσθε· νῦν γὰρ ἥγγικεν ὥρα, ληφθῆναι με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων, πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε, ἐμὲ λιπόντες, οὓς συνάξω, κηρῦξαί με φιλάνθρωπον.

Καταβασία.

**«Πρὸς σὲ ὄρθρίζω, τὸν δι' εὔσπλαγχνίαν σεαυτόν, τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως, καὶ μέχρι παθῶν, ἀπαθῶς ὑποκύψαντα,
Λόγε Θεοῦ. Τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε»**

“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ' Ως ἀπαρχὰς.

Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεῖδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

·Ο Οἶκος.

Τὸν ἴδιον Ἀρνα, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα πρὸς σφαγὴν ἐλκόμενον, ἡ κολούθει Μαρία, τρυχομένη μεθ' ἐτέρων γυναικῶν, ταῦτα βοῶσα· Ποῦ πορεύῃ Τέκνον, τίνος χάριν, τόν ταχὺν δρόμον τελεῖς; μὴ ἔτερος γάμος πάλιν ἔστιν ἐν Κανᾶ; Κάκεὶ νῦν σπεύδεις, ἵνα ἐξ ὕδατος αὐτοῖς οἶνον ποιήσης; συνέλθω σοι Τέκνον, ἡ μείνω σοι μᾶλλον, δός μοι λόγον Λόγε, μὴ σιγῶν παρέλθῃς με, ὁ ἀγνὴν τηρήσας με· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ Λ' τοῦ μηνός Απριλίου, Μνήμη τοῦ Ἅγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἅγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι

‘Ως ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
Τῆς εὔσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχοι

Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὡδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἴμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχοι

Μάξιμος εύρων τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

**Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εύρέσεως τῶν λειψάνων τοῦ Ἅγιου
Ιερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου Ἀμασείας.**

Στίχοι

Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

**Τῇ αύτῃ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Δονάτου,
Ἐπισκόπου Εύροίας.**

Στίχοι

Τὶς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
“Ον περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν.

Τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ Παρασκευῇ, τὰ ἄγια καὶ σωτήρια καὶ
φρικτὰ Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν, τοὺς ἐμπτυσμούς, τὰ ῥαπίσματα, τὰ
κολαφίσματα, τὰς ὕβρεις, τοὺς γέλωτας, τὴν πορφυρᾶν
χλαιναν, τὸν κάλαμον, τὸν σπόγγον, τὸ ὄξος, τοὺς ἥλους, τὴν
λόγχην, καὶ πρὸ πάντων, τὸν σταυρόν, καὶ τὸν θάνατον, ἢ δι'
ἡμᾶς ἐκῶν κατεδέξατο, ἔτι δὲ καὶ τὴν τοῦ εὐγνώμονος Ληστοῦ,
τοῦ συσταυρωθέντος αύτῷ, σωτήριον ἐν τῷ Σταυρῷ
όμολογίαν.

Στίχοι εἰς τὴν Σταύρωσιν

Ζῶν εἴ Θεὸς σύ, καὶ νεκρωθεὶς ἐν ξύλῳ,
Ω νεκρὲ γυμνέ, καὶ Θεοῦ ζῶντος Λόγε.

“Ετεροι είς τὸν εὐγνώμονα Ληστὴν

Κεκλεισμένας ἦνοιξε τῆς Ἐδὲμ πύλας,
Βαλὼν ὁ Ληστὴς κλεῖδα τό, Μνήσθητί μου.

**Τῇ ὑπερφυεῖ καὶ περὶ ἡμᾶς παναπείρῳ σου εὔσπλαγχνίᾳ,
Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἄμήν.**

Κανών α', Ωδὴ η', Τριωδίου Ἕχος πλ. β' Ο Είρμὸς

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες Θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἀνόμον συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ἄπὸ βλεφάρων Μαθηταί, νῦν ὅπνον ἔφης Χριστὲ τινάξατε· ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῷ μήπως ὅλησθε, καὶ μάλιστα Σίμων· τῷ κραταιῷ γὰρ μείζων πεῖρας· γνῶθί με Πέτρε, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων, οὐ ποτε προήσομαι Δέσποτα, σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κὰν οἱ πάντες ἀρνήσωνται, ἐβόησε Πέτρος, σάρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ Πατὴρ σου ἀπεκάλυψέ μοι σέ, ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὔλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Βάθος σοφίας θεϊκῆς, καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἔξηρεύνησας, ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων, οὐ κατέλαβες ἄνθρωπε, ὁ Κύριος ἔφη· Σάρξ οὖν ὑπάρχων, μὴ καυχῶ· ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ...

αγορεύεις, Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται· καὶ σοὶ παιδίσκη, οἶα θάττον προσελθοῦσα πτοήσει σε, ὁ Κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ἔξεις ὅμως εὐῆλατόν με, ὃν πᾶσα κτίσις, εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἶνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καταβασία.

«Στήλην κακίας ἀντιθέου, Παῖδες Θεῖοι παρεδειγμάτισαν, κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἄνομον συνέδριον, βουλεύεται κενά, κτεῖναι μελετᾶ, τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ· ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας».

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὑμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Κανών α', Ωδὴ θ', Τριωδίου Ἕχος πλ. β' Ο Είρμὸς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Όλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν, πονηρευομένων, θεοκτόνων συναγωγή, ἐπέστη Χριστέ σοι, καὶ ως ἄδικον εἶλκε, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς, φωνὰς Προφητῶν τε, μελετῶντες διακενῆς, ως πρόβατον εἶλκον, σὲ τὸν πάντων Δεσπότην, ἀδίκως σφαγιάσαι· ὃν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωήν, σὺν τοῖς Γραμματεύσιν, ἀναιρεῖσθαι οἱ Ἱερεῖς, παρέσχον, πληγέντες, αὐτοφθόνῳ κακίᾳ τὸν φύσει Ζωοδότην, ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡσεὶ πολλοί, ἐκρότησαν, Ἀναξ, σιαγόνα σὴν ῥαπισμῷ, ἡρώτων σε, σοῦ δέ, ψευδῆ κατεμαρτύρουν, καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Καταβασία.

«Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

Συναπτὴ μικρά.

**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.**

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ
σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,

Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ
πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.**

Ἐξαποστειλάριον Ἡχος γ' Αύτόμελον.

**Τὸν Ληστὴν αὐθημερόν, τοῦ Παραδείσου ἡξίωσας Κύριε, κάμε
τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με.**

**Τὸν Ληστὴν αὐθημερόν, τοῦ Παραδείσου ἡξίωσας Κύριε, κάμε
τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με.**

**Τὸν Ληστὴν αὐθημερόν, τοῦ Παραδείσου ἡξίωσας Κύριε, κάμε
τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, φώτισον καὶ σῶσόν με.**

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου

**Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοι, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εύαγγέλιον Θ'.

'Εκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 19: 25 – 37.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή.²⁶ Ἰησοῦς οὖν ἵδων τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἡγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ·

Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου,²⁷ εἴτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια.²⁸ Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἥδη τετέλεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ.²⁹ σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες

προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι.³⁰ ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Τετέλεσται, καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα.³¹ Οἱ οὖν Ιουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ

ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἡρώτησαν τὸν Πιλᾶτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν.³² ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ.³³ ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες

ώς εἶδον αὐτὸν ἥδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη,³⁴ ἀλλ' εἷς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὔθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ.³⁵ καὶ ὁ ἐωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστιν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε.³⁶ ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, Ὁστοῦν οὐ συντριβήσεται αὐτοῦ.³⁷ καὶ πάλιν ἐτέρα γραφὴ λέγει· "Οψονται εἰς ὃν ἔξεκέντησαν.

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.) Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **(Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.).**

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ· **(Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.).**

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἡχος γ'

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραήλ, ἐμὲ ἔγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ἡτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἔξεστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἀφες αὐτοῖς Πάτερ ἄγιε· οὐ γὰρ οἴδασι τί ἐποίησαν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡχος γ'

Δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν, ὁ πρωτότοκος υἱός μου Ἰσραήλ, ἐμὲ ἔγκατέλιπε, πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξεν ἐαυτῷ φρέαρ συντετριμμένον, ἐμὲ ἐπὶ ξύλου ἐσταύρωσε, τὸν δὲ Βαραββᾶν ἡτήσατο, καὶ ἀπέλυσεν· ἔξεστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀπέκρυψε· σὺ δὲ Ἰσραὴλ οὐκ ἐνετράπης, ἀλλὰ θανάτῳ με παρέδωκας. Ἀφες αὐτοῖς Πάτερ ἄγιε· οὐ γὰρ οἴδασι τί ἐποίησαν.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἡχος γ'

Ἐκαστον μέλος τῆς ἀγίας σου σαρκός, ἀτιμίαν δι' ἡμᾶς ὑπέμεινε, τὰς ἀκάνθας ἡ κεφαλή, ἡ ὄψις τὰ ἐμπτύσματα, αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα, τὸ στόμα τὴν ἐν ὅξει κερασθεῖσαν χολὴν τῇ γεύσει, τὰ ὤτα τὰς δυσσεβεῖς βλασφημίας. Ο νῶτος

τὴν φραγγέλωσιν, καὶ ἡ χεὶρ τὸν κάλαμον, αἱ τοῦ ὅλου σώματος ἐκτάσεις ἐν τῷ σταυρῷ, τὰ ἄρθρα τοὺς ἥλους, καὶ ἡ πλευρὰ τὴν λόγχην. Οἱ παθῶν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ παθῶν ἐλευθερώσας ἡμᾶς. Οἱ συγκαταβὰς ἡμῖν φιλανθρωπίᾳ, καὶ ἀνυψώσας ἡμᾶς,
παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὔήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

„Ηχος γ'

Σταυρωθέντος σου Χριστέ, πᾶσα ἡ Κτίσις βλέπουσα ἔτρεμε, τὰ θεμέλια τῆς γῆς, διεδονήθησαν φόβῳ τοῦ κράτους σου· σοῦ γὰρ ὑψωθέντος σήμερον, γένος Ἐβραίων ἀπώλετο, τοῦ Ναοῦ τὸ καταπέτασμα, διερράγη διχῶς, τὰ μνημεῖα ἡνεώχθησαν, καὶ νεκροὶ ἐκ τῶν τάφων ἔξανέστησαν. Ἐκατόνταρχος ἴδων τὸ θαῦμα, ἔφριξε· παρεστῶσα δὲ ἡ Μήτηρ σου, ἐβόα θρηνῷδοῦσα μητρικῶς· Πῶς μὴ θρηνήσω, καὶ τὰ σπλάγχνα μου τύψω, ὁρῶσά σε γυμνόν, ὡς κατάκριτον ἐν ξύλῳ κρεμάμενον; Οἱ σταυρωθεὶς καὶ ταφείς, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα ... „Ηχος πλ. β'

Ἐξέδυσάν με τὰ ἱμάτιά μου, καὶ ἐνέδυσάν με χλαμύδα κοκκίνην, ἔθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, καὶ ἐπὶ τὴν δεξιάν μου χεῖρα, ἔδωκαν κάλαμον, ἵνα συντρίψω αὐτούς, ὡς σκεύη κεραμέως.

Καὶ νῦν ... „Ηχος πλ. β'

Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μαστίγωσιν, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφη ἀπὸ ἐμπτυσμάτων, βήματι Πιλάτου παρέστην, καὶ σταυρὸν ὑπέμεινα, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου

Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

**Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.**

**Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἀγίου Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εὐαγγέλιον Ι'.
Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον 15: 43 – 47.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, εὔσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσδεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, τολμήσας εἰσῆλθε πρὸς Πιλᾶτον καὶ ἤτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.⁴⁴ ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐθαύμασεν εἰ ἥδη τέθνηκε, καὶ προσκαλεσάμενος τὸν κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ πάλαι ἀπέθανε.⁴⁵ καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ.⁴⁶ καὶ ἀγοράσας σινδόνα καὶ καθελὼν αὐτὸν ἐνείλησε τῇ σινδόνι καὶ κατέθηκεν αὐτὸν ἐν μνημείῳ ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέτρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνημείου.⁴⁷ ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται.

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ο Ἀναγνώστης χῦμα τὸ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

“Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ νοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν
ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος” Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην εσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἴπα.
Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

“Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ
σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

**Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός,**
τῇ Σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ**
ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ**
τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν**
πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ**
κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ**
μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα,**
εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος
τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου**
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ

πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι Θεός Ελέους και οικτιρμών και φιλανθρωπίας ὑπάρχεις,
και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ
Άγιῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

·Ο Χορός: Άμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Και τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν και τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, και τῷ παντεφόρῳ σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς ψυχῆς και τοῦ σώματος, και δεόμεθά σου Ἀγιε Ἅγιων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, και εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· και εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς ἀγαθὸς και φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια και ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἔλεεῖν και σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, και Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Άγιῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου

Και ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Όρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

**Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
'Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εὐαγγέλιον ΙΑ'.
'Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην 19: 38 – 42.**

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡρώτησεν τὸν Πιλᾶτον Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Αριμαθαίας, ὃν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπέτρεψεν ὁ Πιλᾶτος. ἦλθεν οὖν καὶ ἤρε τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. ³⁹ ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος ὁ ἔλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μῆγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡς λίτρας ἐκατόν. ⁴⁰ ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἔδησαν αὐτὸ ἐν θύοντος μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ⁴¹ ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινὸν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ⁴² ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Ό χορός: Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Τριωδίου Ὁχος α' Ἰδιόμελον.

Πᾶσα ἡ Κτίσις, ἡλλοιοῦτο φόβῳ, θεωροῦσά σε, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον Χριστέ. Ὁ ἥλιος ἐσκοτίζετο, καὶ γῆς τὰ θεμέλια συνεταράττετο, τὰ πάντα συνέπασχον, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ὁ ἐκουσίως δι' ἡμᾶς ὑπομείνας, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Διεμερίσαντο τὰ ἴματιά μου ἐαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἴματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

Ὕχος β'

Λαὸς δυσσεβὴς καὶ παράνομος, ἵνα τί μελετᾶ κενὰ; ἵνα τί τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, θανάτῳ κατεδίκασε; Μέγα θαῦμα! ὅτι ὁ Κτίστης τοῦ Κόσμου, εἰς χεῖρας ἀνόμων παραδίδοται, καὶ ἐπὶ ξύλου ἀνυψοῦται ὁ φιλάνθρωπος, ἵνα τοὺς ἐν Ἀδῃ δεσμώτας ἔλευθερώσῃ, κράζοντας· Μακρόθυμε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. "Εδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

„Ηχος β'

Σήμερον σὲ θεωροῦσα, ἡ ἄμεμπτος Παρθένος ἐν Σταυρῷ, Λόγε ἀναρτώμενον, ὁδυρομένη μητρῷα σπλάγχνα, ἐτέτρωτο τὴν καρδίαν πικρῶς, καὶ στενάζουσα ὁδυνηρῶς ἐκ βάθους ψυχῆς, παρειὰς σὺν θριξὶ καταξαίνουσα, κατετρύχετο· διὸ καὶ τὸ στῆθος τύπτουσα, ἀνέκραγε γοερῶς· Οἵμοι θεῖον Τέκνον! οἵμοι τὸ φῶς τοῦ Κόσμου! τί ἔδυς ἐξ ὄφθαλμῶν μου, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. ὅθεν αἱ στρατιὰὶ τῶν Ἀσωμάτων, τρόμῳ συνείχοντο λέγουσαι· Ἄκατάληπτε Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. 'Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

„Ηχος β' Μαρτυρικὸν.

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα, κρεμάμενον Χριστέ, σὲ τὸν πάντων Κτίστην καὶ Θεόν, ἡ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, ἐβόα, πικρῶς· Υἱέ μου, ποῦ τὸ κάλλος ἔδυ τῆς μορφῆς σου; οὐ φέρω καθορᾶν σε, ἀδίκως σταυρούμενον· σπεῦσον οὖν ἀνάστηθι, ὅπως ἴδω κάγῳ, σοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν, τριήμερον ἔξανάστασιν.

Δόξα ... „Ηχος πλ. δ'.

Κύριε, ἀναβαίνοντός σου ἐν τῷ σταυρῷ, φόβος, καὶ τρόμος ἐπέπεσε τῇ Κτίσει, καὶ τὴν γῆν μὲν ἐκώλυες, καταπιεῖν τοὺς σταυροῦντάς σε, τῷ δὲ Ἀδῃ ἐπέτρεπες, ἀναπέμπειν τοὺς δεσμίους εἰς ἀναγέννησιν βροτῶν. Κριτὰ ζώντων καὶ νεκρῶν, ζωὴν ἥλθες παρασχεῖν, καὶ οὐ θάνατον, φιλάνθρωπε δόξα σοι.

Καὶ νῦν ... „Ηχος πλ. δ'.

"Ηδη βάπτεται κάλαμος ἀποφάσεως, παρὰ κριτῶν ἀδίκων, καὶ Ἰησοῦς δικάζεται, καὶ κατακρίνεται σταυρῷ, καὶ πάσχει ἡ Κτίσις,

ἐν σταυρῷ καθορῶσα τὸν Κύριον. Ἄλλ' ὁ φύσει σώματος δι' ἐμὲ πάσχων, ἀγαθὲ Κύριε δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον τοῦ "Ορθρου"

Καὶ ύπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου ...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εὐαγγέλιον ΙΒ'.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον 27: 62 – 66.

Τῇ ἐπαύριον, ἣτις ἔστι μετὰ τὴν παρασκευήν, συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς Πιλᾶτον⁶³ λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι.⁶⁴ κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἔως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ, ἡγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης.⁶⁵ ἐφη αὐτοῖς ὁ Πιλᾶτος· Ἐχετε κουστωδίαν· ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε.⁶⁶ οἱ δὲ πορευθέντες ἤσφαλίσαντο τὸν τάφον σφραγίσαντες τὸν λίθον μετὰ τῆς κουστωδίας.

Λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου "Υψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

**"Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς
(ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς
ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος δ'

**'Εξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου
Αἴματι, τῷ Σταυρῷ προσηλωθείς, καὶ τῇ λόγχῃ κεντηθείς, τὴν
ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις· Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.**

- **Ό διάκονος:**

- Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
- "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμη, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

“Οτι έλεήμων και φιλάνθρωπος Θεός ύπάρχεις, και σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ και τῷ Υἱῷ και τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άπόλυσις

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ών εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Άμήν.

**‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν
ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ, Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει
ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ύπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

**Ό Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε ἐλέησον,
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

ΙΕΡΕΥΣ. Ὁ ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας καὶ
κολαφισμοὺς καὶ Σταυρὸν καὶ Θάνατον

**ύπομείνας, διά τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν,
οιστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
ἥς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
ταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων**

Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου,
 ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ
 πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα - ἴδρυτοῦ καὶ
 προστάτου τῆς Ἅγιων Ἑκκλησίας τῆς
 Κύπρου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
 Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων
 ἡμῶν, τοῦ Ἅγιου (**τοῦ ναοῦ**) τῶν ἀγίων καὶ
 δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ
 πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς,
 ως ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ
 Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

ΧΟΡΟΣ: Ἄμην.